

Erciyesle Büyüdüm Ben

– safdeha · 18 Ocak 2017

Yalnızca Erciyes'i bilirim dağ olarak. Her ereğinde inişleri ve sivrilişler ile Mimar Sinan'ın İstanbul'a verdiği nefes olmuş kart postallara bakınca... İstanbul'un yedi tepesinin her köşesinden hissedilir bu aşk mimaride, özlemimde.

Ekinlerin soluk alış verişinde süzülür son noktada karlı dorukları.
Sanki çocuklar uçurtma uçurur gibi,
Sanki gökyüzünde martıların gagalarında bir külah dondurma taşıması gibi,
Sanki bir annenin başında örtüsü nur olur bakınca
Çocukluğumun bakir doğallığında hatıralarım canlanır hüznle nereye gitsem...

.../Sevgilimdir sanki!

Moskova'da ıslak mendilime yansır gözyaşlarım
Alplerden inen kar sularıdır aşığılara akan
Kâbe'den bir selamdır kibleye yansıyan
Özlemdir neyse,
Gitsem nereye...
Keşke Mimar Sinan olsaydım Ankara'da
AVM'lerden, gökdelenlerden Erciyes görünürdü
Tarihi yeniden yazardım Kızılay meydanında
Ata kule onun doruğu
Esen yelleri nefesim soluğum
Olurdu...

Saffet Kuramaz